

ДОСЛІДЖЕННЯ ЗДАТНОСТІ ОДНОРІЧНИХ РОСЛИН (НА ПРИКЛАДІ CUCURBITA PEPO TA PHASEOLUS VULGARIS) ДО РЕМЕДІАЦІЇ ЗАБРУДНЕНОГО ДДТ СІРОГО ЛІСОВОГО ҐРУНТУ

Слободенюк О.А.

Інститут агроекології та біотехнології УААН

ДДТ – синтетичний інсектицид, високотоксичний по відношенню до багатьох видів комах та для людини. В колишньому ССРСР його виробництво почалося в 1946 році в Москві. З 70-х років 20-го сторіччя було введено обмеження на використання ДДТ. З того часу інсектицид заліг „мертвим вантажем” на складах отрутохімікатів, які містилися майже в кожному господарстві.

В результаті недбалого ставлення та частоті зміни власників будівлі складів перестали бути перепорою для надходження хімікатів у навколишнє середовище. Як наслідок, забрудненими виявились великі земельні площі, ґрунтові води та рослинницька продукція, вирощена на даних територіях.

В усьому світі для відновлення якості ґрунтів, забруднених різними поллютантами проводиться розробка фітореємедіаційних методів – рослинних технологій вилучення та розкладу забруднюючих речовин. Рослини, котрі висаджують з даною метою, повинні бути стійкими до несприятливих умов клімату, до негативних фізичних і хімічних властивостей ґрунту, мати сильно розвинену кореневу систему, бути здатними до симбіозу з мікроорганізмами.

Нами була досліджена здатність рослин кабачків та квасолі вилучати ДДТ із сірого лісового ґрунту в залежності від різних доз мінерального живлення. В результаті проведених вегетаційних досліджень було встановлено, що найвищий коефіцієнт переходу ДДТ з ґрунту в рослини кабачків становить 0,18; а для квасолі – 0,14 при використанні мінерального живлення у співвідношенні N₆₀P₉₀K₆₀. Тому, їх доцільно використовувати в якості реємедіаторів ґрунту при даній дозі мінерального живлення, з подальшою утилізацією.